

Svajonių
ROMANAI

Aistra

CAT SCHIELD
Kitoks scenarijus

2.89 Eur / 9,99 Lt. 2015 sausis–vasaris

Las Vegaso naktys

Knygute.lt

Cat Schield

(Ketė Šyld)

KITOKS SCENARIJUS

Pirmasis trilogijos

Las Vegaso naktys

romanas

Versta iš Cat Schield, At Odds with the Heiress,
2014

© Cat Schield, 2014

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Rita Krupavičiūtė, vertimas iš anglų kalbos, 2014

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2015

ISBN 978-609-406-834-8

„Svajonių romanai“ yra UAB „Svajonių knygos“
prekių ženklas.

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2015

Pirmas skyrius

Žengdamas į vadovo kabinetą penktame aukšte Loganas Vulfas sulėtino žingsnį žvilgsniui užkliuvus už moteriškų siluetų, šmėžuojančių Las Vegaso fone. Visos trys Fonteinų seserys buvo ne tik brunetės, bet ir vienodo ūgio bei kūno sudėjimo, jos mažai tesiskyrė savo požiūriais, stiliumi ar padėtimi.

Visos trys buvo netikros seserys ir nieko viena apie kitą nežinojo iki jų tėvas Rosas Fonteinas prieš penkerius metus išėjo anapilin. Kai jų senelis Henris Fonteinas, Fonteinų viešbučių bei poilsiaviečių vadovas ir multimilijonierius, sužinojo, kad Rosas turėjo dvi nesantuokines dukteris, jas parsigabeno į savo namus ir įtraukė į šeimos reikalus. Abi jos pakeitė savo pavardes į Fontein ir gavo svarbius vaidmenis bendrovėje, kad galėtų konkuruoti, kaip kad testamente numatė senelis, kol paaiškės, kuri iš trijų paveldėtojų vadovaus Fonteinų imperijai jam išėjus į pensiją.

- Labas rytas, Loganai, - mojuodama jam ranka pasisveikino Violeta Fontein. - Seneli, Loganas jau atvyko.

- Sveiki, Loganai, - per garsiakalbį tvirtu bal-

su tarė Henris Fonteinai. Jis buvo apsistojęs Niujorke, kur bendrovė turėjo savo pagrindinę buveinę, ir ryšį su anūkėmis palaikė per savaitinę konferenciją telefonu.

- Labas rytas, pone Fonteinai. Tikiuosi, nesutrukdžiau.

- Visiškai ne, - atsakė verslo imperijos valdytojas. - Tiesą sakant, turiu skubėti į kitą susitikimą. Violeta, mieloji, dar kartą apgailestauju dėl netekties. Skambink man, jei tik prireiks mano pagalbos.

- Dėkui, seneli.

Kai tik Harpera Fontein nuspaudė mygtuką pokalbiui pasibaigus, Violeta parodė į tuščią krėslą šalia savęs. Loganas atsisėdo ir su užuojauta paspaudė Violetai ranką.

- Apgailestauju dėl Tiberijaus. Kaip laikaisi? Merginos akyse sužibo ašaros.

- Nors visi žinojome, kad jo širdis nebuvo sveika, vis tiek patyrėme šoką. Jis buvo energingas žmogus. Vylėmės, kad jo energija niekada neišseks. Man atrodė, kad tėvas gyvens amžinai.

Loganas su Violeta draugavo jau septynerius metus, nuo tada, kai jis ir jo brolis dvynys Lukas nusprendė išplėsti bendrai valdomą ap-

saugos bendrovę Las Vegase. Violeta buvo vidurinioji pastovaus būdo sesuo ir turėjo paprastos kaimynų mergaitės žavesio. Jos motina Suzana dalyvaudavo šou pasirodymuose, bet po trumpo meilės romano su Rosu Fonteinu pagimdžiusi dukrelę išvyko dirbti pas Tiberijų Stouną, *Laimingos širdies* viešbučio ir lošimo namų savininką. Dvidešimt metų vyresnis Tiberijus pamilo Suzaną ir jiedu gyveno kartu. Augdama Violeta stebėjo Tiberijų ir viešbutį, o baigusi gimnaziją apie vadovavimą lošimo namams žinojo daugiau nei dvigubai už ją vyresni žmonės.

Iš tikrųjų tai Tiberijus Stounas buvo ta priežastis, dėl kurios visos trys seserys tą rytą buvo rimtos. Violetos patėvis prieš dieną buvo rastas miręs, įtariama, dėl širdies smūgio, savo biure *Laimingos širdies* viešbutyje.

Violetai nusišluosčius akis, prabilo Harpera:
- Loganai, ar valgei pusryčius?

Seserys Fontein pusryčiauti susitikdavo kiekvieno trečiadienio rytą viename iš trijų prabangių viešbučių, kuriems jos vadovavo. Jie buvo išsidėstę vienas šalia kito palei Las Vegaso Stripą ir kiekvienas iš jų unikalčiai atspindėjo seserį, kuri jam vadovavo. Šį rytą jos mėgavosi pusryčiais Fonteinų *Ciel*, Harperos

viešbutyje, - naujausiam Fonteinų karūnos deimante. *Ciel* prancūzų kalba reiškia žodį *dangus*; Harperos valdos buvo šešiasdešimties aukštų statinys su panoraminiu vaizdu į Stripą. Patys brangiausi apartamentai aukštai virš miesto, aštuoniolikos pėdų aukščio stikliniai langai - viskas sukonstruota taip, kad svečiai jaustųsi tarsi sklandantys skaisčiai mėlyname dangaus skliaute. Ši spalva dominavo visame dviejų milijardų dolerių vertės viešbutyje.

- Dėkui. Aš jau valgiau.

Jau trys valandos kaip jis atsikėlęs. Pirmas rytas, kai nedirba. Apsilankymas Luko namuose, paskui išvyka į Fonteinų *Ciel* patikrinti, kaip dirba komanda, testuojanti apsaugos sistemą, sumontuotą greitai atsidarysiančiame viešbutyje.

- Bet išgersiu puodelį žaliosios arbatos, jei tik Violeta sutiks japasidalyti.

- Arbatos pakaktų daugiau nei dviem, - šviešiai rudose Violetos akyse spindėjo šiluma, kai ji tuščią puodelį pripildė arbatos ir pastūmė jam. - Malonu žinoti, kad dar kai kas be manęs vertina žaliosios arbatos privalumus, - kandžiai tarusi mergina pasižiūrėjo į seserį, sėdinčią iš kairės.

- Teisingai, - sumurmėjo Skarletė, prabildama pirmąsyk. - Dangus uždraudė Loganui ragauti viską, kas jam kenkia.

Skarletė Fontein - patraukli, charizmatiška, tiesiog natūraliai seksuali - turėjo dovaną giliai įaudrinti Loganą. Jo nuomone, kvapą gniaužianti buvusi aktorė buvo paskutinis asmuo, kuriam atitektų teisė valdyti prabangiausią viešbutį bei lošimo namus. Neturinti net koledžo diplomo nei verslininkės patirties moteris pasikloviė neblėstančiu savo žavesiu gauti viską jau padaryta, ir tai Loganui suformavo klaidingą nuostatą apie tai, kiek daug ji pasiekė tokiu būdu.

Moteris į burną įsidėjo kąsnelį cukrinio tešlainio. Nuo jos švelnaus murkimo iš pasitenkinimo Longano rankų plaukeliai pakilo piestu. Šimtąją sekundės dalį jis pavėlavo atlaikyti stiprios bangos smūgį. Prikaustantis ir nepageidautinas geidulys užliejo jį, palikdamas visa griaunančią ilgesingą sumaištį ir aistros sukeltą įniršį.

Vos įžengęs į kambarį jis iš paskutiniųjų stengėsi nekreipti dėmesio į nuo vaikystės populiarią televizijos žvaigždę. Būdamas šalia jos vyriškis netekdavo tvirtumo. Seksualinė energija nuo jos sklido kaip nuo Harperos de-

monstruojamas profesionalumas, o nuo Violetos – spinduliuojantis optimizmas. Daug kartų Loganas stebėjo, kaip Skarletė paveikdavo pilną kambarį vyrų tik pasirodžiusi tarpduryje. Jis buvo jos apžavėtas nepaisant didžiausių pastangų išsaugoti atsparumą tiems kerams. Deja, nesėkmingai.

Vyriškiui patiko dalykai, kuriuos jis galėjo kontroliuoti. Kompiuterinės sistemos. Greiti automobiliai. Bet kokia rizika, kurios jis imdavosi, buvo kruopščiai apskaičiuota įvertinant mažiausias sąnaudas ir pasekmes. Proga palanki, kai protas pasiruošęs, – toks buvo jo gyvenimo devizas. O Skarletė atrėžtų jam, kad laimė šypsosi drąsiausiems.

– Išbandžiau daug dalykų, kurie man netiko, – atkirto vyras, vengdamas į jį įsmeigtų kerinčių žalių akių vilionės. – Man patinka gyventi sveikai. Ir protiškai, ir fiziškai.

Skarletė smakro judesiu parodė į Violetą:

– Judu abu puikiai vienas kitam tinkate.

Loganas tam pritarė. Jis norėjo moters, kuri atitiktų jo gyvenimo būdą. Tokios, kuri dalytųsi su juo sveika gyvensena ir surastų pusiausvyrą tarp darbo ir namų. Jam nereikėjo aršios sirenos, kuri aukštyn kojomis apverstų jo įpro-

čius ir drebintų jo pasaulį.

Violeta paspaudė jam ranką, jos akys žvelgė melancholiškai.

- Mudu per daug panašūs. Mirtinai įgristume vienas kitam ir būtume kankinami nuobodulio. Ne. Manau, kad Loganui reikia tokios, kuri mestų jam iššūkį. - Violeta atsistojo ir niūriai dėbtelėjo į Skarletę. - Tokios kaip tu.

Trumpai dvejojusi Skarletė lengvai nusikvatojo. Loganas keikė savo smalsumą matydamas tokias skirtingas nuotaikas. Kodėl ji dėsė juoktis? Vyriškio pulsas išėjo iš rikiuotės. Jis atsilošė ir sukryžiaęs rankas stebėjo, kaip iš kambario išėjo Violeta. Pauzė nereikė, jog Skarletė apsvarstė šią mintį. Ji niekada nesuteikė Loganui preteksto patikėti, jog irgi išgyvena tokį patį seksualinį potraukį, koks apėmė ją. Beveik priešingai.

Iš tikrųjų Loganas nebuvo tikras, kad Skarletė būtų susidomėjusi bent vienu iš vyrų, laktančių paskui ją. Moteris dalijo flirtą tarsi saldinius, o gerbėjai, ištiesę rankas, juos graibstė. Ir tai dar labiau skatino jų troškimą turėti ją.

Kai prieš penkerius metus Los Andžele metuosi aktorės karjerą ji atsikraustė į Las Vegasą

valdyti Fonteinų *Richesse*, Loganas matė, kaip vienas po kito nusivilia jos siekę vyrai. Jam atrodė, kad ši moteris buvo akmenširdė, kuriai patinka kankinti vyrus, todėl savo troškimus laikė giliai paslėpęs. Pasimėgaudama ji erzino jį, ir tai buvo iššūkis.

Sutelkęs dėmesį į tai, dėl ko tą rytą apsilankė Harperos biure, Loganas pateikė jai skaičiavimus, kuriuos atliko pasitaręs su savo komanda dėl apsaugos sistemos.

- Nekils jokių kliūčių įmontuoti kameras, ir atidarymas vyks ramiai, - patikino jis.

- Puiku. - Jam kalbant moteris kažką rašėsi. - Vienu rūpesčiu mažiau, - ji žvilgtelėjo į laikrodį. - Jei daugiau klausimų nėra, po dešimties minučių turiu eiti į susirinkimą, - murmeldama ji suraukė antakius. *Su sąlyga, kad jam rūpės išnaudoti tą laiką.*

- Tiesą sakant, yra dar vienas dalykas, - tęsė Loganas. - Be abejo, tai paslauga.

Vyriškis pastebėjo netikėtą Skarletės susidomėjimą ne pirmojo būtinumo reikalu. Atrėmusi alkūnes į stalą moteris įdėmiai į jį žiūrėjo. Loganui labiau būtų patikę išsakyti savo prašymą Harperai asmeniškai, bet iki viešbučio atidarymo likus vos dešimčiai dienų jos

laikas buvo ribotas.

- Mano dukterėčia atvyko į miestą likusiam vasaros laikui, ir aš norėčiau, kad porą savaičių leistum jai stebėti savo darbą. Tiesiog prašau sudaryti galimybę stebėti dirbančią verslininkę.

Harpera, amžiumi vyriausia iš visų trijų moterų, buvo vienintelis santuokinis Roso Fonteinno vaikas. Ji turėjo patirties ir ambicijų siekiant perimti viską iš savo senelio, kai šis pasitrauks po dvejų metų. Harperos motina buvo kilusi iš senos Rytų pakrantės turtuolių giminės ir siekė, kad jos dukra būtų auklėjama Niujorke bei lavintųsi viename iš JAV šiaurės rytų universitetų, kuris priklausė Universitetinei sporto lygai. Harpera buvo profesionalė ir atrodė elegantiškai - viskas joje derėjo nuo gležno šifono apdarų iki juodų dizainerio kurtų batelių.

- Tu esi tobulas modelis šiam vaidmeniui, - užbaigė Loganas.

- Tobulas modelis šiam vaidmeniui, - atkartotojo Skarletė žemu, juoko pilnu balsu. - Tikra profesionalė.

Loganas žiūrėjo į moterį susivokęs, kad perlenkė lazdą. Tačiau sesers ir svainio jam patikėta užduotis pranoko jo kompetenciją.

- Norėčiau padėti, - atsiliepė Harpera, - iš karto, kai tik viešbutis atsidarys.

- Tikėjau, kad tuoj pat imsiesi ją mokyti.

- Nežinau, kaip galėčiau... - Harpera nukreipė viltingą žvilgsnį į Skarletę. - O kaip tu?

- Mano dienotvarkė atvira, - dėstė Skarletė, o jos žvilgsnis buvo tvirtas ir įdėmus, tarsi psichiatro. - Man būtų malonu padėti.

Loganas ne tai turėjo omeny. Jo santykiai su Harpera buvo dalykiški, nuoširdūs. Tai, kas įvyko tarp jo ir Skarletės, puikus sarkazmo pavyzdys. Jo septyniolikmetė dukterėčia jau turėjo nemalonumų. Skarletės įtakos veikiama ji taptų visai nevaldoma.

- Jeigu tik Loganas negalvos, jog mano modelio vaidmuo yra esminis, - dėstė savo nuomonę Skarletė, jam dar nespėjus pereiti prie jos pasiūlymo. Moters gebėjimas bauginamai tiksliai skaityti Logano mintis suteikė jai nepažeidiamo pranašumo prieš jį.

- Nebūk juokinga, - Harpera nekreipė dėmesio į sesers žodžių potekstę. - Be to, tavo viešbutis veikia. Mergaitei bus daugiau naudos pamatyti, kaip viskas vyksta. O dabar, jeigu neprieštarausite, turiu tikrai svarbų tarptautinį susitikimą.

Loganas nusekė akimis Harperą, keikdamas netinkamą laiko pasirinkimą. Jam nederėjo išsakyti savo rūpesčių Skarletei girdint.

- Papasakok apie savo dukterėčią, - tęsė Skarletė.

- Man nereikia tavo pagalbos.

Subtilumas nebuvo pats geriausias būdas Skarletei sulaikyti.

- Ne, - saldžiu tonu tarė moteris. - Tu *nenori* mano pagalbos.

Ji įsipylė dar kavos, pakėlė puodelį ir jo krašteliu palietusi lūpas papūtė kavą. Įsistebeilijęs į raudonų lūpų formą Loganas tylėjo.

- Labai gerai, - pagaliau sutiko jis. - Nenoriu tavo pagalbos.

- Kiek jai metų?

Loganas porą sekundžių griežė dantimis. Nepaisant to, kad iš vienos pusės jį spaudė griūvantys planai dėl dukterėčios, o iš kitos - moteris, sėdinti už stalo priešais jį, vyras kalbėjo tai, ką ji norėjo išgirsti.

- Medisonai septyniolika. Ji mano sesers jaučiausioji.

Ir per pastaruosius tris mėnesius vos neišvarė iš proto Paulos ir jos vyro Rendolfo....